

I tilfælde, hvor en person dømmes for mere alvorlige forhold, bør den pågældende som udgangspunkt frakendes dansk indfødsret. Den betydning, en frakendelse har for pågældende, kan dog tale afgørende herimod. Herunder bør der ikke ske frakendelse i forbindelse med selv meget alvorlige forhold, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene har en meget ringe tilknytning til et andet land. I disse situationer bør Danmark tage ansvaret for den pågældende danske statsborgers handlinger.

Ved mere alvorlige forhold forstås som udgangspunkt forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover.

Udlændingelovens regler om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning bør i et vist omfang indgå i proportionalitetsafvejningen.

En delmængde af de personer, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse, vil før meddelelse af dansk indfødsret have haft ophold i Danmark på grundlag af en opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingeloven. Der vil navnlig være tale om personer, som har opnået dansk indfødsret ved naturalisation.

I det omfang, disse personer ikke havde søgt eller ikke opnået dansk indfødsret, ville dom for strafbart forhold i stedet kunne indgå i vurderingen af, om udlændingelovens betingelser for inddragelse af opholdstilladelse og eventuelt udvisning ville være til stede. Efter udlændingeloven kan en udlænding få inddraget sin opholdstilladelse og blive udvist bl.a., hvis den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed, sundhed m.v.

Vurderingen af, om en person skal have inddraget sin opholdstilladelse og udvises, afhænger imidlertid af en proportionalitetsafvejning, der minder meget om den afvejning, der efter forslaget skal foretages i forbindelse med spørgsmål om frakendelse af dansk indfødsret.

Ved afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning skal der således tages hensyn til, om inddragelse eller udvisning må antages at være særlig belastende, navnlig på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer, udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og risikoen for, at udlændingen uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor

udlændingen kan ventes at tage ophold. De nævnte hensyn er i dag anført i udlændingelovens § 26.

I det omfang, der er sammenfald mellem de hensyn, der efter den foreslåede bestemmelse om frakendelse af dansk indfødsret skal indgå ved vurderingen af, om en person skal frakendes dansk indfødsret, og de hensyn, der skal indgå i vurderingen efter udlændingelovens regler om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning, og en vurdering ud fra disse hensyn ikke ville føre til inddragelse af opholdstilladelse og udvisning, bør der normalt ikke ske frakendelse af dansk indfødsret.

4.2.6. Frakendelse af dansk indfødsret omfatter ikke den pågældendes børn. Der kan henvises til forpligtelserne efter Den europæiske konvention om statsborgerret omtalt ovenfor under pkt. 3.2.1.

4.2.7. Den foreslåede bestemmelse i § 8 B, stk. 1, omfatter situationer, hvor det strafbare forhold er pådømt ved en dansk domstol, mens § 8 B, stk. 2, er en særlig bestemmelse vedrørende straffedomme afsagt i udlandet.

Selve frakendelsen af dansk indfødsret sker i begge tilfælde ved dom afsagt af en dansk domstol.

Ved anvendelsen af bestemmelsen i § 8 B, stk. 1, vil frakendelse af dansk indfødsret ske samtidig med dom for det strafbare forhold, og de almindelige straffeprocessuelle retssikkerhedsgarantier vil være iagttaget i forbindelse med sagen.

Dette indebærer bl.a., at frakendelse af dansk indfødsret normalt vil forudsætte, at den pågældende opholder sig her i landet. Det følger således af retsplejelovens § 846, at tiltalte skal være personligt til stede under hele domsforhandlingen, så længe han har adgang til at udtale sig. Retsplejeloven indeholder visse undtagelser herfra, men disse finder i praksis ikke anvendelse i sager af så alvorlig karakter, som frakendelse af dansk indfødsret kan bygge på. Om en person med ophold i udlandet kan kræves udleveres til strafforfølgning i Danmark vil afhænge af internationale regler på området, herunder Europarådets konvention af 13. december 1957 herom.

Derimod er det ikke nødvendigvis en forudsætning, at de handlinger, som skal begrunde frakendelse af dansk indfødsret, er begået her i landet. Efter straffelovens § 8 hører visse handlinger således under dansk straffemyndighed, selvom handlingerne er foretaget uden for den danske stat og uden hensyn til, hvor gerningsmanden hører hjemme. Det gælder bl.a. handlinger, der krænker den danske stats selvstændighed, sikkerhed, forfatning eller offentlige myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse i § 8 B, stk. 2, sigter på situationer, hvor en person i udlandet er dømt for